

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivety Hendrychové a soudců Mgr. Vladimíra Berana a JUDr. Jitky Válkové ve věci

žalobce: T. N. N., narozený dne „X“
státní příslušník Vietnamské socialistické republiky
bytem „X“
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4 - Nusle

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. MV-7154-4/SO-2022 ze dne 24. února 2022,

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců č. j. MV-7154-4/SO-2022 ze dne 24. února 2022 se pro vadu řízení **zrušuje** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení 12 342 Kč k rukám Mgr. Petra Václavka, advokáta, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

1. Žalobou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalované č. j. MV-7154-4/SO-2022 ze dne 24. 2. 2022, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) č. j. OAM-2790-9/ZR-2021 ze dne 11. 11. 2021, kterým byla podle § 46e odst. 1 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“ nebo „z. p. c.“), zrušena platnost zaměstnanecké karty žalobce (výrok I.), a podle § 46e odst. 2 z. p. c. byla žalobci stanovena lhůta k vycestování z území České republiky v délce 30 dnů od právní moci rozhodnutí (výrok II.).
2. Žalobce má za to, že žalovaná dostatečně neposoudila skutková tvrzení v jeho věci, případ formalisticky posoudila pouze na základě chybné dokumentace a nepřihlédla ke skutečnostem svědčící ve prospěch žalobce, pročez rozhodla v rozporu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s. ř.“ či „správní řád“). Rozhodnutí je v rozporu s § 2 odst. 1 a 3 s. ř.
3. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalované, že se dopustil výkonu nelegální práce dle § 5 písm. e) bod 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „z. z.“ či „zákon o zaměstnanosti“), když k tomuto závěru došla na podkladě předložené pracovní smlouvy a pracovní dokumentace, kterou získala od Úřadu práce spolu s protokolem o provedené kontrole zaměstnavatele žalobce. V pracovní smlouvě byla uvedena žalobcova pozice skladník, obsluha manipulačních vozíků, byť žalobce měl vydanou zaměstnaneckou kartu na pozici prodavač, doplňovač zboží, kód 52231. Žalobce zdůraznil, že již v řízení před správním orgánem I. stupně, tak i před žalovanou, uvedl, že k danému pochybení došlo v důsledku administrativní chyby žalobcova zaměstnavatele (společnost TAMDA FOODS s. r. o.), jenž použil špatný typ smlouvy, což je pochopitelné u velké společnosti, která zaměstnává velké množství lidí a má pobočky na několika místech České republiky (dále též „ČR“), pročez používá standardizované smlouvy, do nichž doplňuje pouze údaje o nových zaměstnancích. Sám žalobce nesrovnalost ve smlouvě nepostřehl, neboť není příliš srozuměn s českým jazykem a důvěřoval svému zaměstnavateli, který ho zastupoval v řízení před správním orgánem I. stupně. Žalobce nebyl schopen zjistit pochybení ani z výplatní pásky, kde byla chybná pozice též uvedena. Pochybení žalobcova zaměstnavatele v užití chybného vzoru smlouvy se promítlo do celé pracovněprávní dokumentace žalobcova zaměstnavatele. Z této skutečnosti však nelze činit automatický závěr, že se žalobce dopouštěl nelegální práce.
4. Sama skutečnost, že se žalobce v době kontroly nacházel ve skladu, neznamená, že vykonával nelegální práci, neboť dle popisu pozice prodavač, kód 52231, jenž je uveden na webových stránkách www.cz-isco.cz/isco/5223-prodavaci-v-prodejnach/, je náplní práce zaměstnance na uvedené pozici mimo jiné např. *„pomoc s řízením skladu, např. zásob produktů a podílení se na inventurách“* nebo *„vyskládání a vystavování zboží určeného k prodeji a balení prodaného zboží.“* Součástí jeho práce mohla být i práce ve skladu, pročez není průkazné, že by vykonával nelegální práci, pokud měl žalobce ve své dokumentaci uvedeno i oprávnění k manipulaci s technikou, neboť toto oprávnění mohl při výkonu své práce využít. Klasifikaci zaměstnání CZ-ISCO vydává Ministerstvo práce a sociálních věcí, pod něž spadá i Úřad práce České republiky. U této klasifikace je pozice prodavač, kód 52231, uvedeno, že může např. pomáhat

s řízením skladu. Obě práce se od sebe výrazně neodlišují. Žalobce hodnotí, že rozhodnutí o zrušení zaměstnanecké karty je projevem striktního formalismu, kdy správní orgány rezignovaly na posouzení případu žalobce dle skutečného stavu a namísto toho věc posoudily podle klasifikačních kategorií, které se v reálném provozu mohou překrývat.

5. Žalobce uvedl, že se žalovaná jeho argumenty v odvolání nezabývala, neboť se dle jejího hodnocení jednalo o účelové tvrzení, aniž by odůvodnila tento svůj závěr v rozhodnutí. Též neprovedla navržené důkazy. Dále nesouhlasí se žalovanou, že pro posouzení případu není relevantní, zda byl žalobce řádně hlášen na Úřadu práce, byly za něho odvedeny veškeré odvody a povinné pojištění, čímž ČR nevznikla žádná újma. Jediným pochybením žalobce byla administrativní chyba při uzavření pracovní smlouvy s jeho zaměstnavatelem, jenž je v rozporu s předpisy, ale nelze ji považovat za natolik závažnou, aby odůvodňovala odebrání pobytového oprávnění a nařízení opuštění území ČR do 30 dnů. S tímto závěrem žalované žalobce nesouhlasí, neboť by pro něho znamenal podstatný zásah do jeho života, když bude nucen vycestovat z území ČR zpět do země původu, což by pro něho znamenalo doživotní znemožnění výkonu práce a pobytu na území ČR, protože ve Vietnamské socialistické republice již není možné si žádost o zaměstnaneckou kartu podat dle nařízení vlády č. 220/2019 Sb. ve spojení s § 181b z. p. c.
6. Žalovaná se k žalobě vyjádřila a navrhla, aby ji soud zamítl jako nedůvodnou s tím, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná trvá na správnosti a zákonnosti napadeného rozhodnutí, neboť žaloba nepřináší žádnou novou argumentaci, jenž by zpochybňovala napadené rozhodnutí. Uvedla, že žádné z práv žalobce nebylo porušeno a stav věci byl zjištěn v souladu s § 3 s. ř. Žalovaná zdůraznila, že Oblastní inspektorát práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj, který provedl u zaměstnavatele žalobce kontrolu, dospěl k závěru o nelegální práci i proto, že žalobce byl přímo zastižen při práci, pro kterou mu nebyla vydána zaměstnanecká karta. Proto nesouhlasí s argumentací žalobce o chybné dokumentaci svého zaměstnavatele, nýbrž má za to, že právě tato dokumentace vyjadřovala skutečný stav a žalobce nespátřoval v uvedené pozici skladník na výplatních páskách žádné pochybení. Dále uvedla, že na pozici prodáváč smíšeného zboží, na kterou byla žalobci vydána zaměstnanecká karta, se obsluha manipulačních vozíků nevykonává, byť žalobce disponoval tímto oprávněním a předložil ho svému zaměstnavateli, pro což nebyl důvod. Žalovaná má za to, že žalobce vykonával činnost na pracovní pozici skladník, obsluha manipulačních vozíků, pro kterou mu nebyla vydána zaměstnanecká karta, což potvrdily všechny listinné důkazy a zjištění učiněná při kontrole, tedy to, že žalobce byl zastižen kompetentním orgánem při nelegální práci. Dle žalované nebyl již v řízení prostor pro další šetření. Žalovaná poukázala, že není zřejmé, z čeho žalovaný dovozuje, že je mu znemožněn výkon práce a pobyt na území ČR, když mu není uložen zákaz dlouhodobého pobytu na území ČR a existuje řada pobytových titulů, které umožňují pobyt i výkon zaměstnání na území ČR. Závěrem odmítla zlehčování zjištěného výkonu nelegální práce a směšování pracovních pozic, které jsou odlišené v klasifikaci CZ-ISCO. Žalovaná hodnotí, že nedošlo k porušení § 174a z. p. c. ani čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. V podrobnostech odkázala na obsah napadeného rozhodnutí a spisový materiál.

7. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti. Dne 17. 2. 2020 byla zahájena kontrola dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce (dále jen „z. i. p.“) v rozsahu § 3 z. i. p. a § 125 z. z. v rozsahu § 126 odst. 1 z. z. u kontrolované osoby TAMDA FOODS s.r.o., IČO 27160840, se sídlem Libušská 319, 142 00 Praha 4 – Písnice, kontrolované pracoviště OC TAMDA Všebořice, adresa Havířská 352/17, 400 10 Ústí nad Labem (dále jen „kontrolovaná osoba“ či „zaměstnavatel žalobce“), jíž bylo zjištěno, že žalobci, jemuž byla vydána zaměstnanecká karta pro druh práce 52231 prodavač – doplňovač smíšeného zboží s místem výkonu práce Havířská 352/17, Ústí nad Labem – Všebořice, s platností od 14. 5. 2018 do 13. 5. 2020, umožnila v době od 1. 11. 2019 minimálně do zahájení kontroly, tj. do dne 17. 2. 2020, na kontrolovaném pracovišti, výkon nelegální práce dle § 5 písm. e) bod 2 z. z., když pro kontrolovanou osobu žalobce pracoval od 1. 11. 2019 na základě pracovní smlouvy ze dne 3. 11. 2019 na pracovní pozici/druh práce skladník, obsluha manipulačních vozíků. Žalobce vykonával v daném období závislou práci v rozporu se zaměstnaneckou kartou, tedy ve vykonávaném druhu práce. Správní orgán I. stupně následně zahájil správní řízení z moci úřední vůči žalobci ve věci řízení o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu dle § 46e odst. 1 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) z. p. c., jelikož cizinec vykonával nelegální práci, o čemž ho informoval dne 17. 9. 2021. Při kontrole byl se žalobcem, který byl zastižen při práci ve skladu, učiněn záznam. Žalobce uvedl, že jeho prací je zásobování zboží ze skladu do prodejny, kterou vykonává od listopadu 2019.
8. Zaměstnavatel žalobce v podání vysvětlení uvedl, že se žalobcem byla uzavřena pracovní smlouva na základě vydané zaměstnanecké karty. Při přípravě pracovní smlouvy došlo k administrativnímu pochybení, kdy nedošlo v šabloně smlouvy k opravení pracovní pozice ze skladníka, obsluha manipulačních vozíků na správnou pozici prodavač, doplňovač smíšeného zboží. Za žalobce byly odvedeny všechny povinné odvody na zdravotním a sociálním pojištění a daně od 1. 11. 2019. Byl i zaregistrován v registraci zahraničních zaměstnanců na úřadu práce. V rámci své pracovní pozice prodavač, doplňovač smíšeného zboží (ISCO 52231) provádí každodenní doplnění zboží ze skladu, pročez ho inspektoři viděli v prostoru skladu. V pracovní smlouvě ze dne 3. 11. 2019 uzavřené mezi zaměstnavatelem žalobce a žalobcem je uvedeno, že bude vykonávat vůči zaměstnavateli druh práce skladník, obsluha manipulačních vozíků. Ve mzdových listech žalobce za rok 2019 a 2020 je uvedena pracovní pozice skladník, obsluha manipulačních vozíků. Ve sdělení o splnění podmínek dle § 42g odst. 7. a 8 z. p. c. ze dne 23. 10. 2019 se v údajích o pracovním místě uvádí druh práce (CZ-ISCO) 52231 prodavač, doplňovač smíšeného zboží s místem výkonu práce Havířská 352/17, Všebořice, Ústí nad Labem. Správní orgán I. stupně konstatoval, že žalobce splnil podmínky a může být na tomto pracovním místě zaměstnáván. Ze sdělení o nástupu cizince do zaměstnání Úřadu práce ČR ze dne 22. 11. 2019 plyne, že žalobci nebyla dosud vydána zaměstnanecká karta, nýbrž pracuje na základě potvrzení o splnění podmínek pro vydání zaměstnanecké karty, jež bylo vydáno dne 23. 10. 2019. Žalobce je zaměstnán od 1. 11. 2019 na pozici CZ-ISCO prodavač smíšeného zboží, kód 52231 u zaměstnavatele žalobce.
9. Přípisem ze dne 26. 10. 2021 správní orgán I. stupně vyzval žalobce k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádření se k těmto podkladům ve lhůtě čtrnácti dnů od jeho doručení. Žalobce svého práva využil a prostřednictvím svého

zmocněného zástupce nahlédl do spisového materiálu a seznámil se s podklady pro vydání rozhodnutí. Zástupce současně požádal správní orgán I. stupně, aby přihlédl k podání vysvětlení zaměstnavatele žalobce, když se jednalo o administrativní chybu. Správní orgán I. stupně rozhodnutím č. j. OAM-2790-9/ZR-2021 ze dne 11. 11. 2021 zrušil platnost zaměstnanecké karty podle § 46e odst. 1 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) z. p. c. (výrok I.) a podle § 46e odst. 2 z. p. c. stanovil žalobci lhůtu k vycestování z území České republiky v délce 30 dnů od právní moci rozhodnutí (výrok II.). Dané řízení bylo zahájeno dne 17. 9. 2021 z moci úřední. Bylo při něm zjištěno, že zaměstnavatel žalobce umožňuje žalobci výkon nelegální práce na pracovní pozici skladník, obsluha manipulačních vozíků v rozporu s vydanou zaměstnaneckou kartou na pracovní pozici prodavač, doplňovač zboží. Správní orgán I. stupně neakceptoval vysvětlení žalobceva zaměstnavatele o administrativní chybě při uzavírání pracovní smlouvy a považuje ho za nevěrohodné, když se jedná o odlišné pozice ve vztahu k náplni práce a finančnímu ohodnocení. Pozice skladník, obsluha manipulačních vozíků je uvedena i v dalších dokumentech. Žalobce byl při kontrole zastížen ve skladu a sám uvedl, že zajišťuje zásobování zbožím ze skladu. Administrativnímu pochybení nebylo přisvědčeno ani proto, že je v rozporu s hlášením na Úřadu práce ČR o nástupu cizince do zaměstnání ze dne 22. 11. 2019, kde je správně v souladu se sdělením o splnění podmínek ze dne 23. 10. 2020 pracovní pozice prodavač, doplňovač zboží, tudíž zaměstnavatel žalobce věděl po uzavření pracovní smlouvy, že žalobce má povolení k zaměstnání právě na pracovní pozici prodavač, doplňovač zboží.

10. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém vytkl správnímu orgánu I. stupně, že nepostupoval v souladu se zásadou materiální pravdy, tedy v rozporu s § 3 s. ř., když vysvětlení žalobceva zaměstnavatele shledal za nevěrohodné, aniž by se s daným vysvětlením dostatečně vypořádal. Neprovedl další zjišťování skutkového stavu, třeba výsledkem pracovníků zaměstnavatele žalobce. Nesouhlasil, že výše mzdy odpovídala mzdě skladníka, když se výše jeho mzdy spíše blížila mzdě na pozici, kterou měl vykonávat podle zaměstnanecké karty. Též nesouhlasil, že výkon nelegální práce má dokazovat skutečnost, že v době kontroly se nacházel ve skladu.
11. O odvolání rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím, jež nabylo právní moci dne 25. 2. 2022. V něm potvrdila rozhodnutí správního orgánu I. stupně, když má též za prokázané, že žalobce vykonával závislou práci v rozporu se zaměstnaneckou kartou, konkrétně druh práce, když byla vydána na pracovní pozici prodavač, doplňovač smíšeného zboží, kód 52231, byť v celé evidenci zaměstnavatele žalobce je žalobce veden na pracovní pozici skladník, obsluha manipulačních vozíků. Zaměstnavatel žalobce ohlásil Úřadu práce ČR nástup žalobce do zaměstnání na pozici prodavač, doplňovač smíšeného zboží, kód 52231. Žalovaná má z obsahu spisového materiálu za to, že žalobce a jeho zaměstnavatel následně uzavřeli pracovní smlouvu ze dne 3. 11. 2019 na nově vytvořenou pracovní pozici skladník, obsluha manipulačních vozíků, která nebyla oznámena Úřadu práce ČR, zaevidována do EVPM, ani oznámena správnímu orgánu I. stupně dle § 42g odst. 7 z. p. c. Žalobce nepostupoval dle § 42g odst. 7 a 8 z. p. c., čímž se dopustil výkonu nelegální práce. To dokládá skutečnost, že správní orgán I. stupně vydal sdělení č. j. OAM-56239-8/ZM-2019 ze dne 23. 10. 2019 o splnění podmínek stanovených zákonem o pobytu cizinců pro změnu zaměstnavatele, na podkladě uzavřené pracovní smlouvy na pracovní

pozici prodavač, doplňovač smíšeného zboží. Dle žalované nebylo nutné provádět další šetření, jak bylo navrhováno v odvolání žalobce, když byl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to dle dokladů. Žalovaná souhlasila se správním orgánem I. stupně, že vysvětlení zaměstnavatele žalobce ze dne 23. 9. 2021 je nevěrohodné, když žalobce pracoval na jiné pracovní pozici, než pro kterou byla vydána zaměstnanecká karta, když došlo k uzavření nové pracovní smlouvy na jinou pracovní pozici, jenž nebyla oznámena správnímu orgánu I. stupně. Žalovaná si je vědoma, že pracovní pozice prodavač, doplňovač smíšeného zboží, kód 52231, a skladník, obsluha manipulačních vozíků, kód 83443, se mohou překrývat, ale přesto se jedná o odlišně zařazené pozice dle klasifikace CZ-ISCO.

12. Napadené rozhodnutí žalované soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu soudního řádu správního, který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c) a d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během třicetidenní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 172 odst. 1 věty první z. p. c. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
13. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
14. *Podle § 46 odst. 6 písm. e) z. p. c., pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55 odst. 1, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává, pokud cizinec vykonával nelegální práci.*
15. *Podle § 46e odst. 1 z. p. c., ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37, z důvodu uvedeného v § 46 odst. 6 písm. b), d) nebo e) a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem.*
16. *Podle § 5 písm. e) bod 2. z. z., nelegální práci se rozumí práce vykonávaná cizincem v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání nebo bez tohoto povolení, je-li podle tohoto zákona vyžadováno, nebo v rozporu se zaměstnaneckou kartou, kartou vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrou kartou vydanými podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky nebo bez některé z těchto karet; to neplatí v případě výkonu jiné práce podle § 41 odst. 1 písm. c) zákoníku práce.*
17. K projednání žaloby nařídil soud ústní jednání, k němuž se řádně předvolaná žalovaná nedostavila, pročež bylo jednání konáno v její nepřítomnosti. Soud provedl důkaz podáním vysvětlení k řízení ze dne 23. 9. 2021 došlé Ministerstvu vnitřně dne 27. 9. 2021 a přílohou sdělení o nástupu cizince do zaměstnání, k vyslání, k vnitropodnikovému převedení ze dne 22. 11. 2019. Na jednání žalobce sdělil, že řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty, jež je předmětem soudního přezkumu,

je řízením z moci úřední, což považuje za zásadní na kladení nároku na povinnost správního orgánu na zjištění skutkového stavu dle § 3 s. ř. Žalobce hodnotil, že v dané věci nebyl skutkový stav zjištěn řádným způsobem. Vytkl správnímu orgánu, že se zcela nedostatečně vypořádal s vyjádřením zaměstnavatele žalobce dle § 68 odst. 3 s. ř., když z něho plyne jiný závěr, než z provedené kontroly, což vedlo ke vzniku pochybností a potřebě řádně doplnit dokazování, k čemuž však nedošlo. Rozhodnutí správního orgánu je tak nepřezkoumatelné. V případě řádného prokázání nelegální práce musí dojít ke korekci dle §174a z. p. c., aby bylo takové rozhodnutí v řízení z moci úřední přiměřené. Žalobce pracoval u stejného zaměstnavatele, kde vykonával činnost, která se překrývá s činností, kterou správní orgány označují za nelegální práci, a pobíral stejnou odměnu, jako by pobíral za nelegální práci, tudíž nedošlo k naplnění smyslu a účelu § 46 odst. 6 písm. e) z. p. c. Současně odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 Azs 170/2021 ze dne 20. 4. 2022. Žalobce uvedl, že k administrativnímu pochybení na straně jeho zaměstnavatele došlo v důsledku plošného uzavírání nových pracovních smluv, přičemž došlo k záměně pracovní pozice, jež patří jinému zaměstnanci.

18. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím o zrušení platnosti zaměstnanecké karty podle § 46e odst. 1 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců na základě zjištění, že žalobce vykonával nelegální práci ve smyslu § 5 písm. e) bod 2 zákona o zaměstnanosti.
19. Soud souhlasí se žalobcem, že žalovaná v rozporu s § 3 s. ř. s. nezjistila stav věci v rozsahu potřebném pro rozhodnutí, když správní orgán I. stupně i žalovaná opřely svůj závěr o výkonu nelegální práce žalobce pouze o výsledky kontroly provedené Oblastním inspektorátem práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj u zaměstnavatele žalobce a dokumenty založené ve správním spise, kdy vzaly za relevantní, že žalobce a jeho zaměstnavatel uzavřeli dne 3. 11. 2019 pracovní smlouvu, ve které se žalobce zavázal pro zaměstnavatele vykonávat druh práce skladník, obsluha manipulačních vozíků. Tato pracovní pozice byla uvedena na výplatních páskách žalobce. Výkon závislé práce rozporné se zaměstnaneckou kartou žalobce správní orgány shledaly i ve skutečnosti, že v době kontroly byl žalobce zastížen inspektory práce ve skladu, k čemuž do záznamu uvedl, že provádí zásobování zboží ze skladu do prodejny. Žalovaná zdůraznila, že žalobce měl v pracovní dokumentaci založené oprávnění k řízení manipulační techniky, což není potřebné pro výkon pozice prodavač smíšeného zboží, na kterou měl vystavenou zaměstnaneckou kartu, nýbrž pro výkon pracovní pozice skladník, obsluha manipulačních vozíků. Správní orgán I. stupně i žalovaná považují vysvětlení žalobcova zaměstnavatele za účelové a nevěrohodné, když žalobce pracoval na jiné pozici, než pro kterou mu byla vydána zaměstnanecká karta, a nedošlo k ohlášení uzavření nové pracovní smlouvy na odlišnou pracovní pozici.
20. Soud konstatuje, že správní orgán I. stupně i žalovaná se při svém rozhodování blíže nezabývaly vysvětlením žalobcova zaměstnavatele, že v důsledku užití chybné šablony smlouvy došlo k administrativnímu pochybení, a tomuto tvrzení nepřisvědčily. Žalovaná nepovažovala za nutné provádět další šetření navržené žalobcem v odvolání, konkrétně výslech pracovníků žalobcova zaměstnavatele, neboť měla za to, že

skutkový stav věci je dostatečně zjištěn na základě podkladů založených ve správním spise. Soud zastává názor, že mají-li správní orgány vyhodnotit rozpor mezi pracovní pozicí uvedenou v zaměstnanecké kartě a skutečně vykonávanou prací, musí se zabývat tím, v čem a do jaké míry jsou parametry obou srovnávaných skutečností shodné a v kterých parametrech se liší. U žalobce byla situace taková, že v rozhodném období pracoval pro správného zaměstnavatele, na správném místě výkonu práce a vykonával druh práce, který správní orgány shledaly rozporný se zaměstnaneckou kartou, jenž mu byla vydána na pozici prodavač, doplňovač smíšeného zboží (kód 52231). V tomto ohledu měly správní orgány zjistit, zda žalobce na místě výkonu práce pro svého zaměstnavatele vykonává fakticky práci, která se shoduje s profesí, pro kterou mu byla vydána zaměstnanecká karta, případně vykonává druh práce, který se neshoduje s profesí, pro kterou mu byla vydána zaměstnanecká karta. Pokud měly za to, že žalobce vykonával činnost rozpornou s vydanou zaměstnaneckou kartou, měly správní orgány uvážít, jak v tomto případě došlo k poškození účelu zákona o zaměstnanosti, pokud chybné údaje v pracovní dokumentaci žalobce byly skutečně způsobeny administrativním pochybením zaměstnavatele žalobce společně se skutečností, že sama žalovaná ve svém rozhodnutí připustila, že pracovní pozice prodavač smíšeného zboží, kód 52231 a skladník, obsluha manipulačních vozíků, kód 83443, se mohou prolínat. Zákon o pobytu cizinců nelze formalisticky vykládat tak, že jakýkoli rozdíl v údajích o zaměstnavateli, druhu a místu vykonávané práce mezi zaměstnaneckou kartou a skutečností bez dalšího musí vést k závěru o nelegální práci (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 57 A 87/2021-84 ze dne 22. 3. 2022).

21. Správní orgány při svém hodnocení pouze povrchně přihlédly ke skutečnosti, že žalobce byl řádně registrován a byly za něho odváděny odvody na sociální a zdravotní pojištění. Soud souhlasí, že se jedná o povinnost zaměstnavatele, přesto z daného jednání lze vyčíst, že zde nebyl úmysl žalobce či jeho zaměstnavatele postupovat v rozporu se zákony. Nelze ani činit závěr o nelegální práci z toho, že žalobce má v pracovní dokumentaci založené oprávnění k řízení manipulační techniky, pokud jím disponuje. Skutečnost, že ho pro pracovní pozici prodavač smíšeného zboží nepotřebuje, není rozhodná.
22. Soud podotýká, že žalovaná ve svém rozhodnutí vytvořila konstrukci o tom, jak byla uzavřena mezi žalobcem a jeho zaměstnavatelem pracovní smlouva na pracovní pozici shodnou s vystavenou zaměstnaneckou kartou, žalobce nastoupil na danou pozici ke svému zaměstnavateli, o čemž byl informován Úřad práce ČR. Následně došlo k uzavření nové pracovní smlouvy ze dne 3. 11. 2019. Žalovaná vytýká, že nebylo oznámeno Úřadu práce ČR ani správnímu orgánu I. stupně uzavření nové pracovní smlouvy s novou pracovní pozicí. Správní orgán I. stupně vydal své sdělení č. j. OAM-56239-8ZM-2019 ze dne 23. 10. 2019 o splnění podmínek stanovených zákonem o pobytu cizinců pro změnu zaměstnavatele v souladu s původní pracovní smlouvou. Soud podotýká, že sám žalobce na jednání před soudem potvrdil, že uzavřel se svým zaměstnavatelem novou pracovní smlouvu, neboť u jeho zaměstnavatele došlo k plošnému uzavírání nových pracovních smluv. Během toho došlo k administrativnímu pochybení na straně žalobcova zaměstnavatele, neboť byla uvedena nesprávná pracovní pozice žalobce, než pro kterou byla vydána zaměstnanecká karta. Soud dále uvádí, že žalovaná ve svém rozhodnutí opomíjí sdělení Úřadu práce ČR o nástupu cizince do zaměstnání ze dne 22. 11. 2019 a správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí

k němu sděluje, že zcela rozporuje tvrzení o administrativním pochybení žalobcova zaměstnavatele, neboť je v něm správně uvedena žalobcova pracovní pozice prodavač, doplňovač zboží, a to v souladu se sdělením o splnění podmínek ze dne 23. 10. 2019. Z daného dovodil, že zaměstnavatel žalobce v době po uzavření pracovní smlouvy ze dne 3. 11. 2019 věděl, na kterou pracovní pozici má žalobce vystavenou zaměstnaneckou kartu, a že se jedná o odlišnou pozici, než je uvedena v pracovní smlouvě ze dne 3. 11. 2019.

23. Soud se závěry žalované ani správního orgánu I. stupně nesouhlasí, respektive je považuje za předčasné, když blíže nezkoumaly, zda nesprávně uvedená pracovní pozice v pracovní smlouvě ze dne 3. 11. 2019 byla skutečně důsledkem administrativního pochybení, které bylo ze strany žalobce uváděno již v řízení před správním orgánem I. stupně a v odvolacím řízení byl navrhnout výslech odpovědných pracovníků zaměstnavatele. Správní orgány nedostály své povinnosti zjistit všechny rozhodné okolnosti v dané věci, když se jednalo o řízení zahajované *ex-officio*. Soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2019 č. j. 7 Azs 71/2019-27, dostupný na www.nssoud.cz, konstatoval, že „podle § 3 správního řádu platí, že nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 téhož zákona. Účelem daného ustanovení je zajistit, aby správní rozhodnutí vycházelo ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu věci. Podle § 50 odst. 3 správního řádu je pak správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. V případě, že správní orgán ukládá povinnost, je tedy nad rámec obecného pravidla o zjišťování skutkového stavu věci povinen zjišťovat i skutečnosti ve prospěch účastníka řízení. Toto řízení je tedy ovládáno zásadou vyšetřovací a zásadou objektivního a nestranného přístupu. Správní orgán v tomto typu řízení nese odpovědnost za řádné soustředění podkladů pro rozhodnutí a případně i odpovědnost za nesplnění této povinnosti (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2007, č. j. 4 Azs 44/2007 - 124, ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7 As 82/2011 - 81, ze dne 24. 6. 2013, č. j. 5 As 160/2012 - 44, ze dne 7. 4. 2011, č. j. 5 As 7/2011 - 48, publ. pod. č. 2412/2011 Sb. NSS, ze dne 30. 12. 2010, č. j. 4 Ads 44/2010 - 132, ze dne 19. 6. 2014, č. j. 2 As 52/2013 - 69, ze dne 19. 6. 2014, č. j. 2 As 52/2013 - 69 atp.).“
24. Správní orgány učinily své závěry o nelegální práci žalobce primárně na skutečnosti, že zaměstnanecká karta byla vydána na pracovní pozici prodavač smíšeného zboží, kód CZ-ISCO 52231, a v pracovní smlouvě ze dne 3. 11. 2019, stejně tak na výplatních páskách žalobce, je uvedena pracovní pozice skladník, obsluha manipulačních vozíků, kód CZ-ISCO 83443. Svůj závěr staví na tom, že žalobce se svým zaměstnavatelem uzavřeli novou pracovní smlouvu dne 3. 11. 2019 na odlišnou pracovní pozici, než pro kterou byla vydána zaměstnanecká karta, o čemž neinformovali příslušné správní orgány s tím, že zaměstnanecká karta je přísně vázána nejen na konkrétního zaměstnavatele a místo výkonu práce, ale rovněž i na konkrétní pracovní pozici. Správní orgány současně poukazují na výsledky kontroly u žalobcova zaměstnavatele, při které byl výkon nelegální práce žalobce zjištěn, že žalobce byl zastižen ve skladu a z jeho výsledku při kontrole, že provádí zásobování zboží ze skladu do prodejny. Sama

žalovaná připustila ve svém rozhodnutí, že se dané pracovní pozice mohou překrývat. I z popisu pracovní pozice prodavače smíšeného zboží, kód 52231, jak je udáván v klasifikaci zaměstnání ISCO, vyplývá, že prodavač pomáhá s řízením skladu a vyskládá a vystavuje zboží určené k prodeji. Tudíž sama přítomnost žalobce ve skladu nemůže odůvodňovat závěr o nelegální práci. Rozpor pracovní pozice žalobce, pro kterou má vystavenou zaměstnaneckou kartu a pracovní pozice, která je uvedena v pracovní evidenci žalobcova zaměstnavatele, měly správní orgány posoudit vzhledem k okolnostem daného případu, s přihlédnutím k tvrzenému administrativnímu pochybení na straně žalobcova zaměstnavatele, jak bylo popsáno výše.

25. Vzhledem k tomu, že žaloba byla důvodná, soud napadené rozhodnutí zrušil pro vadu řízení dle § 78 odst. 1 s. ř. s. S ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí, soud současně vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s. ř. s. Žalovaná je v dalším řízení vázána právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Žalovaná se v dalším řízení zaměří na zjištění, zda nesoulad v pracovní evidenci žalobcova zaměstnavatele byl dán pouhým administrativním pochybením, nebo zda se jednalo o jednání, jež mělo cíleně umožnit žalobci výkon nelegální práce.
26. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a přiznal úspěšnému žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12 342 Kč, sestávající ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, tří úkonů právní služby po 3 100 Kč dle (§ 7 bod 5. ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „a. t.“) (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, účast na jednání před soudem) v celkové výši 9 300 Kč, tří náhrad hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 4 a. t.) v celkové výši 900 Kč, a 21 % daně z přidané hodnoty z částky 10 200 Kč, tj. ve výši 2 142 Kč dle § 137 odst. 1 a 3 o. s. ř. Náhrady jízdného k soudu se zástupce žalobce na jednání před soudem výslovně vzdal. Náhradu nákladů řízení je žalovaná povinna zaplatit k rukám zástupce žalobce dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 o. s. ř., a to ve lhůtě, kterou soud stanovil dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 160 odst. 1 o. s. ř. tak, aby žalovaná byla s ohledem na svoji povahu a vnitřní uspořádání schopna splnit platební povinnost dobrovolně.
27. Soud žalobci nepřiznal náhradu nákladů souvisejících s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě (soudní poplatek za návrh a náklady zastoupení), jelikož žalobce nebyl s tímto návrhem úspěšný a proto soud tyto výdaje nepovažuje za důvodně vynaložené.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 2. června 2022

JUDr. Iveta Hendrychová v. r.
předsedkyně senátu